

*По-добре е човѣкъ да срещне
мечка, лишена отъ мечета, откол-
кото глупецъ съ неговата глупостъ.*

Соломонъ

БАЕ ТРЕНЕ ОТЪ ЧУПРЕНЕ

Наканилъ се бае Трене единъ день да иде въ гората за дърва. Впрегналъ двата бѣли вола въ колата, нарамилъ брадвата и тръгналъ. На излизане подвикиналъ на жена си:

— Жено, отивамъ за дърва, а ти сготви повечко гостба, та като се върна довечера уморенъ, да има какво да си хапна.

— Добре, добре, мжжо! Ти само не се бави много, — казала жена му и влѣзла вжтре да шета.

Стигналъ бае Трене въ гората и седналъ да си почине. Приседналъ на единъ пнь и, нали билъ умна глава, замислилъ се. Мислилъ, мислилъ и най-после си рекълъ:

„Ама че сж глупави това хората! Сѣкътъ дърветата и ги събарятъ на земята, пкъкъ после ги дигатъ, та ги товарятъ. Жива мжка! И защо всичко това, когато си има лесниния! Ама кой да се сѣти до сега. Прикарай колата съ воловетъ близо до нѣкое дърво и, като го отсѣчешъ, то само ще се натовари. Нѣма дигане, нѣма мжка, натовари така нѣколко по-голѣми дървета, па хайде въ село!“

Както си намислилъ бае Трене, така и направилъ. Прикаралъ колата съ воловетъ до едно голѣмо дърво и започналъ да го сѣче. Сѣкълъ, сѣкълъ бае Трене и, като го отсѣкълъ, то се струполило върху колата, та я направило на пита и затиснало воловетъ.

Разсърдилъ се бае Трене на дървото и започналъ да го удря колкото сила има съ брадвата и да му се кара:

— Ставай ти казвамъ и пустни воловетъ ми, че ще те пребия! Ставай!